

N:o 161.

Af Herr Joh. Erickzon: Om ändringar i gällande Jagtstadga.

Ehuru jagten numera ej såsom fordom kan i vårt land allmänligen betraktas såsom något egentligt näringsfång, sedan, i samma mån som markens odling och skogarnes undanrödjande framskridit, det nyttiga villebrådets antal förminskats, bör man likväl på allt sätt söka förekomma det nämnda villebråd fullkomligt utrotas. Visserligen har mycket i denna syftning vunnits genom utfärdandet af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 21 Oktober 1864; men att den ej gjort tillfyllest, har erfarenheten tyvärr visat. Enligt nämnda stadgas 16 § 4 mom. eger nemligen jordinnehafvare rätt att under viss tid utsätta finare giller eller snaror för fångande i synnerhet af fogel; men då häraf följt, att detta slags vildt på flera trakter nästan utrotats samt då krypteriet genom nämnda stadgande befrämjas, hvarförutan denna slags jagt mot djuren antagligen utgör en uppenbar grymhet, fullt hänförlig under 18 Kap. 16 § Strafflagen, finner jag mig, ej mindre af egen drift, än äfven på uppmaning af mitt kommittentskaps hushållningsgille, föranlåten att hos Riksdagen vördsamt föreslå, att

antingen och helst allt fångande och dödande *annorledes* än medelst skott ur skjutgevär af de i 12 § omförmälda djur alldeles förbjudes, *eller ock* jagt efter *tjäder, orre och hjerpe* förbjudes från och med den 1 November till och med den 10 Augusti.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukast.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Joh. Erickzon,
från Jönköpings län.
